

Anotace

Předložená práce v první části podává syntézu poznatků o krizi středního věku z mezioborového pohledu psychologie a spirituální teologie. Jejím základním stanoviskem je, že krize středního věku není něco, co se musí přetrpět, ale že při vši její náročnosti jde o příležitost a výzvu k plnějšímu a autentičtějšímu životu, k lidskému dozrání a přiblížení se sobě i Bohu.

Ve druhé části práce využívá poznatky a postupy psychoterapie, krizové intervence a pastorální teologie ke konkretizaci a praktičtějšímu rozvíjení závěrů první části, a tak může sloužit jako průvodce tomu, kdo prochází tímto životním obdobím, nebo kdo chce na této cestě doprovázet někoho jiného.

Práce je určena zejména křesťanům, ale nejen jim, kteří nemají vzdělání ani výcvik v psychosociální oblasti a pro které je krize středního věku jejich osobním tématem nebo se týká lidí v jejich okolí – ať už jsou jejich příbuznými či známými, nebo se jedná, např. v případě pastoračních pracovníků, o klienty jejich profesionální péče. Svým pojetím, šířkou svého záběru, syntézou svých východisek i jejich rozpracováním je práce v českém jazyce ojedinělá.

Klíčová slova

střední věk, krize, zrání, pastorální teologie, psychologie